

הפעם אוֹדָה...

1. בראשית / פרק כט / לה

וַתִּהְיֶה עוֹד וַתִּלְדְּ בֵן וַתֹּאמֶר הַפְּעַם אוֹדָה אֶת ה' עַל-כֵּן קָרָאתָ שְׁמוֹ יְהוֹדָה...

א1. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ז/ב

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מיום שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו לא היה אדם שהודה להקדוש ברוך הוא עד שבאתה לאה והודתו שנאמר הפעם אודה את ה':

2. עולת ראייה / חלק א / עמוד א

מודה... ההוראה הלשונית של חובת הודאה, בבטוי "מודה" ביחוד, משותפת היא להודאה מגזרת תודה, הבאה מתוך הכרת הטובה של המיטיב, ומגזרת התודות והודאה על האמת. והדברים מתאימים זה לזה... והאדם ברגש תודתו מודה הוא על האמת, ומקיים את עומק אמתתה של ההכרה הרוחנית, ומעיד על כל אור החיים והיש, שהוא נובע כלו ממעין הטוב ומקורו, ממקור חסד עליון, המשפיע שפעת חיים לכל המון עולמים וכל יצוריהם.

3. תלמוד בבלי מסכת ביצה דף טז/א

אמר רבן שמעון בן גמליאל הנותן פת לתינוק צריך להודיע לאמו.

א3. עין איה / שבת א / פרק ראשון / טז.

מכאן אמר רשב"ג הנותן פת לתינוק צריך להודיע לאמו. התינוק אינו מכיר כ"א ערך הטובה של הנאת הפת. אמנם בהודע הדבר לאמו תדע להכיר את ערך הרגש של ידידות שיש בזה, גם כשיגדל הילד תתקשר נפשו במי שנטה אליו לפעמים אהבה בילדותו, נמצא שההודעה לאמו תביא את הפעולה הקטנה החומרית למטרה רוחנית נכבדה.

4. אורות התחיה / מט > אורות פו מט <

"וְכָל הַקְּרָבָנוֹת בְּטָלִים חוּץ מִקְרָבָן תוֹדָה" (ויקרא-רבה פרשה ט אות ז) "בְּאֵן שְׁעָרַי בְּתוֹדָה" (תהלים ק, ד.)